ISSN 1977-0871

Den Europæiske Unions Tidende

C 331

54. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

12. november 2011

Informationsnummer | Indhold | Side

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 331/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 319 af 29.10.2011 1

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 331/02 Sag C-148/09 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Kongeriget Belgien mod Deutsche Post AG, DHL International og Europa-Kommissionen (Appel — annullationssøgsmål — statsstøtte — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 — beslutning fra Kommissionen om ikke at gøre indsigelser — begrebet »tvivl« — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse) 2

2011/C 331/03 Sag C-323/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Interflora Inc og Interflora British Unit mod Marks & Spencer plc og Flowers Direct Online Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Varemærker — reklamering på internettet ved hjælp af søgeord (»keyword advertising«) — annoncørens valg af et søgeord, der svarer til en konkurrents velkendte varemærke — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 2 — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 9, stk. 1, litra a) og c) — krænkelse af en af varemærkets funktioner — skade på et velkendt varemærkes særpræg (»udvanding«) — utilbørlig udnyttelse af dette varemærkes særpræg eller renommé (»snyltning«)) 2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 331/04	Sag C-482/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Budějovický Budvar, národní podnik mod Anheuser-Busch, Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 9, stk. 1 — begrebet »at tåle« — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — begyndelsestidspunkt for fristen for rettighedsfortabelse — betingelser, der skal være opfyldt, for at fristen for rettighedsfortabelse begynder at løbe — artikel 4, stk. 1, litra a) — registrering af to identiske varemærker, som betegner varer af samme art — varemærkets funktioner — redelig sideløbende brug)	3
2011/C 331/05	Sag C-90/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. september 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — habitatdirektivet — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1 og 2 — fastlæggelse af prioriteter vedrørende særlige bevaringsområder og en passende beskyttelse af disse områder — manglende garanti for passende retlig beskyttelse af særlige bevaringsområder på De Kanariske Øer)	4
2011/C 331/06	Forenede sager C-244/10 og C-245/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2011 — Mesopotamia Broadcast A/S METV (sag C-244/10), Roj TV A/S (sag C-245/10) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Direktiv 89/552/EØF — tv-spredningsvirksomhed — en medlemsstats mulighed for på sit område at forbyde virksomhed, der udøves af et tv-spredningsforetagende, der er etableret i en anden medlemsstat — begrundelse med henvisning til tilsidesættelse af tanken om mellemfolkelig forståelse)	4
2011/C 331/07	Sag C-295/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. september 2011 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis og Laurynas Arimantas Lašas mod Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras og Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen) (Direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — planer, der fastlægger anvendelsen af mindre områder på lokalt plan — artikel 3, stk. 3 — dokumenter vedrørende fysisk planlægning på lokalt plan, der kun omtaler en enkelt genstand for økonomisk aktivitet — vurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF udelukket i national ret — medlemsstaternes skøn — artikel 3, stk. 5 — sammenhæng med direktiv 85/337/EØF — artikel 11, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/42/EF)	5
2011/C 331/08	Sag C-426/10 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2011 — Bell & Ross BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) Klockgrossisten i Norden AB (Appel — underskrevet originaleksemplar af stævningen indgivet efter fristens udløb — mangel, der kan afhjælpes)	6
2011/C 331/09	Sag C-397/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 27. juli 2011 — Jőrös Erika mod Aegon Magyarország Hitel Zrt.	6
2011/C 331/10	Sag C-415/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 8. august 2011 — Mohamed Aziz mod Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)	7
2011/C 331/11	Sag C-418/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) den 10. august 2011 — TEXDATA Software GmbH	7
2011/C 331/12	Sag C-425/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 16. august 2011 — Katja Ettwein mod Finanzamt Konstanz	8

DA

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 331/13	Sag C-429/11 P: Appel iværksat den 18. august 2011 af Gosselin Group NV, tidligere Gosselin World Wide Moving NV, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forende sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group NV og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Europa-Kommissionen	8
2011/C 331/14	Sag C-434/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ (Rumænien) den 22. august 2011 — Corpul Național al Polițiștilor, på vegne af sine medlemmer, der tilhører politikorpset i Alba mod Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)	9
2011/C 331/15	Sag C-436/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. august 2011 — Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer og Maximilian Schüsslbauer mod Iberia Líneas Aéreas de España SA	10
2011/C 331/16	Sag C-437/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. august 2011 — Ekkerhard Schauß mod Transportes Aéreos Portugueses SA	10
2011/C 331/17	Sag C-440/11 P: Appel iværksat den 26. august 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forenede sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group NV og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Europa-Kommissionen	10
2011/C 331/18	Sag C-441/11 P: Appel iværksat den 26. august 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i sag T-210/08, Verhuizingen Coppens NV mod Europa-Kommissionen	11
2011/C 331/19	Sag C-454/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 1. september 2011 — Gunārs Pusts mod Lauku atbalsta dienests	12
2011/C 331/20	Sag C-456/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Bremen (Tyskland) den 2. september 2011 — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG mod Samskip GmbH	12
2011/C 331/21	Sag C-462/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă (Rumænien) den 5. september 2011 — Victor Cozman mod Teatrul Municipal Târgoviște	12
2011/C 331/22	Sag C-469/11 P: Appel iværksat den 14. september 2011 af Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. juni 2011 i sag T-409/09, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen	13
2011/C 331/23	Sag C-470/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Garkalns« mod Rīgas dome	13
2011/C 331/24	Sag C-471/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Cido Grupa« mod Valsts ieņēmumu dienests	13
	Retten	
2011/C 331/25	Sag T-30/03 RENV: Rettens dom af 27. september 2011 — 3F mod Kommissionen (Statsstøtte — skattemæssig støtte ydet af danske myndigheder — søfolk om bord på fartøjer, der er registreret i det danske internationale skibsregister — beslutning fra Kommissionen om ikke at gøre indsigelser — annullationssøgsmål — alvorlige vanskeligheder)	15

DA

(Fortsættes)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 331/26	Sag T-199/04: Rettens dom af 27. september 2011 — Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (Dumping — import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan — skade — årsagsforbindelse)	15
2011/C 331/27	Sag T-352/05: Rettens dom af 28. september 2011 — Grækenland mod Kommissionen (EUGFL — garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav — frugt og grøntsager — råtobak — fåre- og gedekød — manglende overholdelse af betalingsfrist — proportionalitet — forhøjelse af fast korrektionssats i tilfælde af gentagen misligholdelse)	16
2011/C 331/28	Sag T-4/06: Rettens dom af 29. september 2011 — Polen mod Kommissionen (Landbrug — tiltrædelsesakten af 2003 — forordning (EF) nr. 1260/2001 — forordning (EF) nr. 1686/2005 — forordning (EF) nr. 1193/2009 — produktionsår 2004/2005 — tillægsafgift — fastsættelse af to koefficienter — kompetence — hjemmel — bemyndigelsesbestemmelse — begrundelsespligt — overholdelse af væsentlige formforskrifter)	16
2011/C 331/29	Sag T-442/07: Rettens dom af 29. september 2011 — Ryanair mod Kommissionen (Statsstøtte — luftfartssektoren — de italienske myndigheders støtteordning til fordel for Alitalia, Air One og Meridiana — passivitetssøgsmål — Kommissionens undladelse af at tage stilling — pligt til at handle)	16
2011/C 331/30	Sag T-479/08: Rettens dom af 29. september 2011 — adidas mod KHIM — Patrick Holding (Gengivelse af en sko med to striber) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver en sko med to striber på siden — ældre nationalt varemærke, der gengiver en sko med tre striber på siden — relativ registreringshindring — manglende begrundelse for den ældre ret — manglende oversættelse af de væsentligste elementer, der begrunder registreringen af det ældre varemærke — regel 16, stk. 3, regel 17, stk. 2, og regel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2868/95)	17
2011/C 331/31	Sag T-581/08: Rettens dom af 27. september 2011 — Perusahaan Otomobil Nasional mod KHIM — Proton Motor Fuel Cell (PM PROTON MOTOR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket PM PROTON MOTOR — de ældre nationale, Benelux- og EF-ord- og figurmærker PROTON — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009))	17
2011/C 331/32	Sag T-207/09: Rettens dom af 27. september 2011 — El Jirari Bouzekri mod KHIM — Nike International (NC NICKOL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket NC NICKOL — det ældre EF-figurmærke NIKE — registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94)	18
2011/C 331/33	Sag T-415/09: Rettens dom af 29. september 2011 — New Yorker SHK Jeans mod KHIM — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE) (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om FISHBONE som EF-ordmærke — det ældre nationale figurmærke FISHBONE BEACHWEAR — relativ registreringshindring — delvis afslag på registrering — reel brug af det ældre varemærke — hensyntagen til yderligere beviser — begrundelse — bevis for reel brug — risiko for forveksling — artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 2868/95 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1, første afsnit og andet afsnit, litra a), og artikel 42, stk. 2, 3 og 5, i forordning nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009«)	18

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 331/34	Sag T-107/10: Rettens dom af 29. september 2011 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mod KHIM — Natura Cosméticos (NATURAVIVA) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket NATURAVIVA — det ældre EF-ordmærke VIVA — relativ registreringshindring — mangel på risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende lighed mellem tegnene)	19
2011/C 331/35	Sag T-150/10: Rettens dom af 29. september 2011 — Telefónica O2 Germany mod KHIM — Loopia (LOOPIA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LOOPIA — de ældre EF-ordmærker LOOP og LOOPY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2011/C 331/36	Sag T-356/10: Rettens dom af 28. september 2011 — Nike International mod KHIM — Deichmann (VICTORY RED) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket VICTORY RED — de ældre internationale og nationale ordmærker Victory — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2011/C 331/37	Sag T-403/10: Rettens dom af 27. september 2011 — Brighton Collectibles mod KHIM — Felmar (BRIGHTON) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BRIGHTON — de nationale ord- og figurmærker BRIGHTON og andre ældre BRIGHTON-tegn — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009)	20
2011/C 331/38	Sag T-224/09: Rettens kendelse af 13. september 2011 — CEVA mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — særprogrammet for forskning og teknologisk udvikling inden for »Energi, miljø og varig udvikling« — Protop-projektet — aftale om tilskud — anmodning om tilbagebetaling af forskud udbetalt til gennemførelse af en finansieringsaftale vedrørende forskning — underleverance — rykkerskrivelse — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	20
2011/C 331/39	Sag T-84/10: Rettens kendelse af 14. september 2011 — Regione Puglia mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — EFRU — afgørelse om nedsættelse af en finansiel støtte — regional enhed — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	20
2011/C 331/40	Sag T-223/10: Rettens kendelse af 14. september 2011 — Regione Puglia mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — tilbagekaldelse af den anfægtede debetnota — bortfald af tvistens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)	21
2011/C 331/41	Sag T-239/10: Rettens kendelse af 14. september 2011 — Italien mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — tilbagekaldelse af den anfægtede debetnota — bortfald af sagens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)	21
2011/C 331/42	Sag T-397/10: Rettens kendelse af 13. september 2011 — ara mod KHIM — Allrounder (A) (EF-varemærker — indsigelsessag — manglende overholdelse af fristen for indgivelse af begrundelserne for klagen for appelkammeret — appelkammerets afgørelse om afslag på en begæring om restitutio in integrum — sagen åbenbart ugrundet)	21
2011/C 331/43	Sag T-597/10: Rettens kendelse af 9. september 2011 — Biodes mod KHIM — Manasul Internacional (BIESUL) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af appelkammerets afgørelse — tvistens genstand bortfaldet — ufornødent at træffe afgørelse)	22

DA

(Fortsættes)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 331/44	Sag T-598/10: Rettens kendelse af 9. september 2011 — Biodes mod KHIM — Manasul Internacional (LINEASUL) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af Appelkammerets afgørelse — bortfald af sagens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)	22
2011/C 331/45	Sag T-335/11: Sag anlagt den 23. juni 2011 — Bulgarien mod Kommissionen	22
2011/C 331/46	Sag T-460/11: Sag anlagt den 19. august 2011 — Scandic Distilleries mod KHIM — Bürgerbräu, August Röhm & Söhne (BÜRGER)	24
2011/C 331/47	Sag T-466/11: Sag anlagt den 23. august 2011 — Ellinika Nafpigeia og 2. Hoern Beteilingungs Gesellschaft mit beschränkter Haftung mod Kommissionen	24
2011/C 331/48	Sag T-483/11: Sag anlagt den 5. september 2011 — Sepro Europe mod Kommissionen	25
2011/C 331/49	Sag T-485/11: Sag anlagt den 12. september 2011 — Akzo Nobel og Akcros Chemicals mod Kommissionen	25
2011/C 331/50	Sag T-488/11: Sag anlagt den 9. september 2011 — Sarc mod Kommissionen	26
2011/C 331/51	Sag T-490/11: Sag anlagt den 15. september 2011 — Bena Properties mod Rådet	26
2011/C 331/52	Sag T-491/11 P: Appel iværksat den 19. september 2011 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. juni 2011 i sag F-14/10, Marcuccio mod Kommissionen	27
2011/C 331/53	Sag T-494/11: Sag anlagt den 16. september 2011 — Missir Mamachi di Lusingano m.fl. mod Kommissionen	27
2011/C 331/54	Sag T-210/10: Rettens kendelse af 14. september 2011 — Condé mod Rådet	28
2011/C 331/55	Sag T-295/10: Rettens kendelse af 14. september 2011 — Camara mod Rådet	28

DA

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 331/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 319 af 29.10.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 311 af 22.10.2011

EUT C 305 af 15.10.2011

EUT C 298 af 8.10.2011

EUT C 290 af 1.10.2011

EUT C 282 af 24.9.2011

EUT C 269 af 10.9.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Kongeriget Belgien mod Deutsche Post AG, DHL International og Europa-Kommissionen

(Sag C-148/09 P) ([1])

(Appel — annullationssøgsmål — statsstøtte — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 — beslutning fra Kommissionen om ikke at gøre indsigelser — begrebet »tvivl« — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse)

(2011/C 331/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, T. Materne, som befuldmægtigede, bistået af advocaat J. Meyers)

De andre parter i appelsagen: Post AG (ved Rechtsanwälte T. Lübbig og J. Sedemund, DHL International (ved Rechtsanwälte T. Lübbig og J. Sedemund og Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 10. februar 2009 i sag T-388/03, Deutsche Post og DHL International mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning K(2003) 2508 endelig udg. af 23. juli 2003 om ikke at rejse indsigelser mod flere foranstaltninger, vedtaget af de belgiske myndigheder til fordel for La Poste SA, efter afslutning af en indledende undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 3, EF– godtgørelse af nettoomkostninger for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — urigtig kvalificering af visse omstændigheder som indicier for alvorlige vanskeligheder, der gør det påkrævet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure — hensyntagen til anbringender, der skal afvises — tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Kongeriget Belgien og Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 167 af 18.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Interflora Inc og Interflora British Unit mod Marks & Spencer plc og Flowers Direct Online Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-323/09) ([1])

(Varemærker — reklamering på internettet ved hjælp af søgeord (»keyword advertising«) — annoncørens valg af et søgeord, der svarer til en konkurrents velkendte varemærke — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 2 — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 9, stk. 1, litra a) og c) — krænkelse af en af varemærkets funktioner — skade på et velkendt varemærkes særpræg (»udvanding«) — utilbørlig udnyttelse af dette varemærkes særpræg eller renommé (»snyltning«))

(2011/C 331/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Interflora Inc og Interflora British Unit

Sagsøgte: Marks & Spencer plc og Flowers Direct Online Limited

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse

af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1), af artikel 9, stk. 1, litra a) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1), og af artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178, s. 1) — begrebet »brug« af et varemærke — en erhvervsdrivendes registrering af et tegn, der er identisk med et varemærke, hos en tjenesteyder, der driver en søgemaskine på internettet, for at opnå, at der, når det pågældende tegn indtastes som søgeord, på skærmen automatisk vises URL'en for den erhvervsdrivendes websted, hvorfra der tilbydes goder og tjenesteydelser af samme art som dem, der er omfattet af varemærket (»AdWords«) — tjenesteydelse med udbringning af blomster

Konklusion

1) *Artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke kan forbyde en konkurrent at reklamere ved hjælp af et søgeord, der er identisk med dette varemærke og valgt af konkurrenten i forbindelse med en søge- og annonceringsydelse på internettet uden den pågældende indehavers samtykke, for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som dem, for hvilke det nævnte varemærke er registreret, når denne brug kan krænke en af varemærkets funktioner. En sådan brug:*

   — *udgør en krænkelse af varemærkets funktion som oprindelsesangivelse, når den annonce, der vises ved hjælp af søgeordet, ikke eller kun med vanskelighed gør det muligt for en internetbruger, der er almindeligt oplyst og rimeligt opmærksom, at gøre sig bekendt med, om varerne eller tjenesteydelserne i annoncen hidrører fra varemærkeindehaveren eller fra en virksomhed, der er økonomisk forbundet med denne, eller derimod hidrører fra en tredjemand*

   — *udgør ikke i forbindelse med en søge- og annonceringsydelse, der har samme karakter som den i hovedsagen foreliggende, en krænkelse af varemærkets reklamefunktion, og*

   — *udgør en krænkelse af varemærkets investeringsfunktion, hvis den mærkbart generer den nævnte indehavers brug af sit varemærke for at opnå eller opretholde et omdømme, der kan tiltrække forbrugerne og sikre deres loyalitet.*

2) *Artikel 5, stk. 2, i direktiv 89/104 og artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 skal fortolkes således, at indehaveren af et velkendt varemærke kan forbyde en konkurrent at reklamere ved hjælp af et søgeord svarende til varemærket, som denne konkurrent har valgt i forbindelse med en søge- og annonceringsydelse på internettet uden varemærkeindehaverens samtykke, når den nævnte konkurrent således foretager en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg og renommé (snyltning), eller når reklamen gør skade på dette særpræg (udvanding) eller renommé (tilsmudsning).*

En reklame på grundlag af et sådant søgeord gør skade på det velkendte varemærkes særpræg (udvanding), bl.a. hvis den medvirker til at ændre varemærket til en artsbetegnelse.

Derimod kan indehaveren af et velkendt varemærke ikke forbyde bl.a. reklamer, der vises af konkurrenter ved hjælp af søgeord, der svarer til dette varemærke, og som — uden at udgøre en simpel efterligning af varemærkeindehaverens varer eller tjenesteydelser, uden at forårsage en udvanding eller en tilsmudsning og uden i øvrigt at krænke det velkendte varemærkes funktioner — tilbyder et alternativ til varemærkeindehaverens varer eller tjenesteydelser.

([1]) EUT C 282 af 21.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. september 2011 — Budějovický Budvar, národní podnik mod Anheuser-Busch, Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-482/09) ([1])

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 9, stk. 1 — begrebet »at tåle« — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — begyndelsestidspunkt for fristen for rettighedsfortabelse — betingelser, der skal være opfyldt, for at fristen for rettighedsfortabelse begynder at løbe — artikel 4, stk. 1, litra a) — registrering af to identiske varemærker, som betegner varer af samme art — varemærkets funktioner — redelig sideløbende brug)

(2011/C 331/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik

Sagsøgt: Anheuser-Busch, Inc.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af artikel 4, stk. 1, litra a) og artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF, Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — begrebet »at tåle« — fællesskabsretligt begreb — muligheden for at anvende national ret på området, herunder reglerne vedrørende redelig, sideløbende brug af to identiske mærker

Konklusion

1) *»Passivitet« som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker er et EU-retligt begreb, og indehaveren af et ældre varemærke kan ikke hævdes at have tålt en tredjemands lange og veletablerede, redelige brug af et yngre varemærke, der er identisk med varemærkeindehaverens, som varemærkeindehaveren længe har kendt til, når han har været ude af stand til at forhindre denne brug.*

2) *En registrering af det ældre varemærke i den berørte medlemsstat er ikke en nødvendig betingelse for, at fristen for rettighedsfortabelse på grund af passivitet som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/104 begynder at løbe. De nødvendige betingelser for, at fristen for rettighedsfortabelse begynder at løbe, og som det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, er for det første registrering af det yngre varemærke i det berørte medlemsstat, for det andet, at anmeldelsen af dette varemærke er sket i god tro, for det tredje, at indehaveren af det yngre varemærke har anvendt mærket i den medlemsstat, det er registreret i, og for det fjerde, at indehaveren af det ældre varemærke har haft kendskab til registreringen af det yngre varemærke og til anvendelsen af dette mærke efter dets registrering.*

3) *Artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 89/104 skal fortolkes således, at indehaveren af et ældre varemærke ikke kan få et identisk yngre varemærke, som betegner varer af samme art, annulleret i en situation, hvor der har været tale om en længerevarende, redelig og sideløbende brug af to varemærker, når denne brug under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke gør eller kan gøre indgreb i varemærkets væsentligste funktion, som er at garantere varens eller tjenesteydelsens oprindelse over for forbrugerne.*

([1]) EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. september 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-90/10) ([1])

(Traktatbrud — habitatdirektivet — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1 og 2 — fastlæggelse af prioriteter vedrørende særlige bevaringsområder og en passende beskyttelse af disse områder — manglende garanti for passende retlig beskyttelse af særlige bevaringsområder på De Kanariske Øer)

(2011/C 331/05)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Republikken Finland (ved: M. Pere, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — lokaliteter af fællesskabsbetydning — bevarelsesforanstaltninger — det biogeografiske område Makaronesien

Konklusion

1) *Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter*

   — *idet det ikke i henhold til direktivets artikel 4, stk. 4, har fastlagt prioriteter for de bevaringsområder, der svarer til lokaliteter af fællesskabsbetydning for det biogeografiske område Makaronesien, beliggende på spansk område og angivet i Kommissionens beslutning 2002/11/EF af 28. december 2001 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det biogeografiske område Makaronesien i henhold til direktiv 92/43, og*

   — *idet det ikke i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, i direktiv 92/83 har truffet og iværksat de passende bevaringsforanstaltninger samt indført en beskyttelsesordning, hvorved forringelse af naturtyperne og betydelige forstyrrelser af arterne undgås gennem etablering af en retlig beskyttelse af de særlige bevaringsområder, som dækker de lokaliteter i Spanien, der er nævnt i beslutning 2002/11.*

2) *Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.*

3) *Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2011 — Mesopotamia Broadcast A/S METV (sag C-244/10), Roj TV A/S (sag C-245/10) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-244/10 og C-245/10) ([1])

(Direktiv 89/552/EØF — tv-spredningsvirksomhed — en medlemsstats mulighed for på sit område at forbyde virksomhed, der udøves af et tv-spredningsforetagende, der er etableret i en anden medlemsstat — begrundelse med henvisning til tilsidesættelse af tanken om mellemfolkelig forståelse)

(2011/C 331/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mesopotamia Broadcast A/S METV (sag C-244/10), Roj TV A/S (sag C-245/10)

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 2a og 22a i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 (EFT L 202, s. 60) — forbud mod at udøve virksomhed med henvisning til modstrid med tanken om mellemfolkelig forståelse, der gøres gældende af myndighederne i en medlemsstat over for et tv-selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat — udelukkelse af modtagerstatens mulighed for at gribe ind over for udsendelser, der transmitteres til dens område fra andre medlemsstater, af grunde, der falder inden for de ved direktiv 89/552/EØF samordnede områder — modstrid med tanken om mellemfolkelig forståelse som forbudsgrund, der falder inden for de ved direktivet samordnede områder

Konklusion

Artikel 22a i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997, skal fortolkes således, at faktiske omstændigheder som de i hovedsagerne foreliggende, der er omfattet af en bestemmelse i national ret om forbud mod tilsidesættelse af tanken om mellemfolkelig forståelse, skal anses for at være omfattet af begrebet »tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet«. Denne artikel er ikke til hinder for, at en medlemsstat på grundlag af generel lovgivning, såsom Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts (lov om foreninger) af 5. august 1964, som ændret ved artikel 6 i lov af 21. december 2007, træffer foranstaltninger over for et tv-spredningsforetagende, der er etableret i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at dette foretagendes virksomhed og formål er i strid med forbuddet mod tilsidesættelse af tanken om mellemfolkelig forståelse, forudsat at disse foranstaltninger ikke forhindrer selve retransmissionen på modtagermedlemsstatens område af fjernsynsudsendelser, der sendes af dette foretagende fra en anden medlemsstat, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

([1]) EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. september 2011 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis og Laurynas Arimantas Lašas mod Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras og Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-295/10) ([1])

(Direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — planer, der fastlægger anvendelsen af mindre områder på lokalt plan — artikel 3, stk. 3 — dokumenter vedrørende fysisk planlægning på lokalt plan, der kun omtaler en enkelt genstand for økonomisk aktivitet — vurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF udelukket i national ret — medlemsstaternes skøn — artikel 3, stk. 5 — sammenhæng med direktiv 85/337/EØF — artikel 11, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/42/EF)

(2011/C 331/07)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis og Laurynas Arimantas Lašas

Sagsøgte: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras og Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

Procesdeltagere: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius og Rimantas Pašakinskas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — fortolkning af artikel 3 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30) og af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — spørgsmål om hvorvidt der skal foretages en vurdering eller ej i henhold til direktiv 2001/42/EF efter at der er foretaget en vurdering i henhold til direktiv 85/337/EØF — national lovgivning, hvorefter der på lokalt plan ikke skal foretages en strategisk vurdering af indvirkningen på miljøet af planer for fysisk planlægning, når disse planer kun vedrører en enkelt form for økonomisk aktivitet

Konklusion

1) *Artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 3, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der så generelt og uden en konkret undersøgelse i hvert enkelt tilfælde fastsætter, at der kun gennemføres en vurdering i medfør af nævnte direktiv, når planerne for anvendelsen af mindre områder på lokalt plan kun omtaler en enkelt genstand for økonomisk aktivitet.*

2) *Artikel 11, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/42 skal fortolkes således, at en miljøvurdering foretaget i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, ikke fritager for forpligtelsen til at foretage en sådan vurdering i medfør af direktiv 2001/42. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at efterprøve, om en vurdering foretaget i henhold til direktiv 85/337, med senere ændringer, kan anses for et udtryk for en koordineret eller fælles procedure, og om den dækker alle kravene i direktiv 2001/42. Hvis dette skulle vise sig at være tilfældet, foreligger der således ikke længere en pligt til at foretage en ny vurdering i medfør af sidstnævnte direktiv.*

3) *Artikel 11, stk. 2, i direktiv 2001/42 skal fortolkes således, at den ikke forpligter medlemsstaterne til i deres nationale retsorden at fastsætte koordinerede eller fælles procedurer, der opfylder kravene i direktiv 2001/42 og 85/337, med senere ændringer.*

([1]) EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2011 — Bell & Ross BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) Klockgrossisten i Norden AB

(Sag C-426/10 P) ([1])

(Appel — underskrevet originaleksemplar af stævningen indgivet efter fristens udløb — mangel, der kan afhjælpes)

(2011/C 331/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bell & Ross BV (ved avocat S. Guerlain)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. juni 2010 i sag T-51/10, Bell & Ross mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — Klockgrossisten i Norden, hvorved Retten afviste søgsmålet anlagt til prøvelse af beslutningen truffet den 27. oktober 2009 af Harmoniseringskontorets Tredje Appelkammer (sag R 1267/2008-3) om en ugyldighedsprocedure mellem Klockgrossisten i Norden AB og Belle & Ross BV — underskrevet originaleksemplar af stævning indgivet efter fristens udløb — betydningen af »undskyldelig fejl« og »hændelig begivenhed« — princippet om berettiget forventning og proportionalitetsprincippet — åbenbart afvisningsgrundlag

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Bell & Ross BV betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 346 af 18.12.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 27. juli 2011 — Jőrös Erika mod Aegon Magyarország Hitel Zrt.

(Sag C-397/11)

(2011/C 331/09)

Processprog: ungarnsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jőrös Erika

Sagsøgt: Aegon Magyarország Hitel Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en national rets fremgangsmåde i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ([1]), hvis retten efter at have fastslået, at et af de almindelige kontraktvilkår, der henvises til i stævningen, er urimeligt, foretager en prøvelse af, om det pågældende vilkår af denne grund skal anses for at være en nullitet, også selv om parterne ikke udtrykkeligt har nedlagt påstand herom?

2) skal den nationale ret træffe afgørelse i en sag, der er anlagt af en forbruger under omstændigheder som beskrevet i det første spørgsmål, selv om afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt et kontraktvilkår skal anses for en nullitet, i tilfælde hvor forbrugeren nedlægger en påstand herom som følge af, at et af de almindelige kontraktvilkår er urimeligt, normalt ikke henhører under distriksrettens kompetence, men under en højere rets kompetence?

3) Hvis det andet spørgsmål besvares bekræftende spørges: Kan den nationale ret ligeledes i en sag i anden instans foretage en prøvelse af spørgsmålet om, hvorvidt de almindelige kontraktvilkår er urimelige, hvis førsteinstansen ikke har foretaget en prøvelse heraf, og der under appelsagen ikke kan tages hensyn til nye faktiske omstændigheder og beviser i medfør af national ret?

([1]) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 8. august 2011 — Mohamed Aziz mod Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Sag C-415/11)

(2011/C 331/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Aziz

Sagsøgt: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Præjudicielle spørgsmål

1) Udgør ordningen vedrørende fuldbyrdelse af retsdokumenter vedrørende pantsatte værdier eller værdier, der stilles som sikkerhed, der er fastsat i artikel 695 ff. i lov om civil retspleje, med dens begrænsninger med hensyn til de grunde til indsigelse, der er fastsat i den spanske procesret, en klar begrænsning af forbrugerbeskyttelsen, idet den formelt og materielt indebærer en klar hindring for forbrugeren med hensyn til at anlægge søgsmål eller benytte andre retsmidler, som sikrer en effektiv beskyttelse af hans rettigheder?

2) Den Europæiske Unions Domstol anmodes om at give indhold til begrebet uforholdsmæssighed med hensyn til:

   a) Muligheden for førtidig ophævelse af aftaler, der er planlagt for et langt tidsrum — i dette tilfælde 33 år — på grund af misligholdelse i et yderst begrænset og konkret tidsrum.

   b) Fastsættelse af morarenter — i dette tilfælde over 18 % — som ikke er sammenfaldende med kriterierne for fastsættelsen af morarenter i andre aftaler, som vedrører forbrugere (forbrugerkredit), og som på andre områder af indgåelse af forbrugeraftaler kan anses for urimelige, og som ikke desto mindre i forbindelse med aftaler om fast ejendom ikke har en klar lovbestemt grænse, heller ikke i de tilfælde, hvor de ikke alene skal anvendes på forfaldne ydelser, men på alle de ved den førtidige ophævelse skyldige ydelser

   c) Fastsættelse af afviklingsordninger og fastsættelse af variable renter — både nominelle renter og morarenter — gennemført ensidigt af kreditgiver i tilknytning til muligheden for realisering af pantet, og som ikke giver skyldner mulighed for at gøre indsigelse mod opgørelsen af gælden under selve fyldestgørelsesproceduren, men må henvise vedkommende til at anlægge en anerkendelsessag, under hvilken fyldestgørelsen, når der er opnået en endelig afgørelse, vil være afsluttet, eller skyldneren har mistet den værdi, der er givet som pant eller sikkerhedsstillelse, hvilket spørgsmål er af særlig betydning, når der er tale om lån til at købe bolig for, og fyldestgørelsen medfører fraflytning af ejendommen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) den 10. august 2011 — TEXDATA Software GmbH

(Sag C-418/11)

(2011/C 331/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Innsbruck

Parter i hovedsagen

Kærende: TEXDATA Software GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Er unionsretten på nuværende trin, især

1) etableringsfriheden i henhold til artikel 49 og 54 TEUF

2) det almindelige retsprincip (artikel 6, stk. 3, TEU) om effektiv retsbeskyttelse (effektivitetsprincippet)

3) kontradiktionsprincippet i henhold til artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 6, stk. 1, TEU) og artikel 6, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention (artikel 6, stk. 1, TEU)

4) forbuddet mod dobbeltstraf i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eller

5) kravene til sanktionerne i offentlighedsproceduren i henhold til artikel 6 i direktiv 68/151/EØF ([1]), artikel 60a i direktiv 78/660/EØF ([2]) og artikel 38, stk. 6, i direktiv 83/349/EØF ([3])

til hinder for en national ordning, hvorefter det kræves, at den kompetente registeransvarlige ret ved overskridelse af den lovmæssige frist på ni måneder for udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskabet overfor denne registeransvarlige ret

— uden forinden at give mulighed for stillingtagen til, om der består en offentlighedspligt, eller at gøre eventuelle hindringer for offentliggørelsen gældende, især uden først at undersøge, om dette årsregnskab allerede er blevet forelagt den registeransvarlige ret ved selskabets hovedsæde, og

— uden forudgående individuel anmodning til selskabet eller dets tegningsberettigede organer om at efterkomme offentlighedspligten

straks pålægger selskabet og hvert af de tegningsberettigede organer en bøde på mindst 700 EUR ud fra den fiktion, at selskabet og dets tegningsberettigede organer, med mindre det modsatte bevises, culpøst har undladt offentliggørelsen, og som for hver påfølgende forsinkelse på to måneder kræver, at selskabet og hvert af dets tegningsberettige organer straks pålægges yderligere bøder på mindst 700 EUR ud fra den fiktion, at selskabet og dets tegningsberettigede organer, igen med mindre det modsatte bevises, culpøst har undladt offentliggørelsen?

(1) Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9.3.1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65, s. 8).

(2) Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25.7.1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 224, s. 1), som ændret ved direktiv 2006/46/EF af 14.6.2006 (EUT L 224, s. 1).

(3) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13.6.1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT l 193, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 16. august 2011 — Katja Ettwein mod Finanzamt Konstanz

(Sag C-425/11)

(2011/C 331/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Katja Ettwein

Sagsøgt: Finanzamt Konstanz

Præjudicielt spørgsmål

Skal aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 21. juni 1999 (1) (BGBl. II 2001, s. 810 ff.), som den 2. september 1999 blev vedtaget som lov af Forbundsdagen (BGBl. II 2001, s. 810), og som trådte i kraft den 1. juni 1999, særligt artikel 1, 2, 11, 16 og 21 samt artikel 9, 13 og 15 i aftalens bilag I, fortolkes således, at de ikke tillader, at ægtefæller, der bor i Schweiz, og som er skattepligtige i Tyskland af deres samlede skattepligtige indtægter, nægtes ret til sambeskatning med anvendelse af den såkaldte »splitting-metode«?

(1) Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — Slutakt — Fælles erklæringer — Underretning om ikrafttrædelsen af syv aftaler med Det Schweiziske Forbund inden for sektorerne fri bevægelighed for personer, luft- og landtransport, offentlige indkøb, videnskabeligt og teknisk samarbejde, gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering og handel med landbrugsprodukter (EFT L 114, s. 6).

Appel iværksat den 18. august 2011 af Gosselin Group NV, tidligere Gosselin World Wide Moving NV, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forende sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group NV og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Europa-Kommissionen

(Sag C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Gosselin Group NV, tidligere Gosselin World Wide Moving NV (ved advocaten F. Wijckmans og H. Burez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen og Stichting Administratiekantoor Portielje

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— i) Dommen (1) ophæves for så vidt som de påtalte handlinger efter Rettens opfattelse efter deres karakter begrænser konkurrencen, uden at det kræves, at der føres bevis for de konkurrencebegrænsende virkninger, og ii) beslutningen (2) (i den ændrede affattelse, og for så vidt som den omfatter appellanten) annulleres, idet der i beslutningen ikke føres bevis for, at den praksis, som appellanten holdes ansvarlig for, har konkurrenceretlige virkninger.

— Subsidiært: i) Dommen ophæves, for så vidt som Kommissionen efter Rettens opfattelse undtagelsesvis kan støtte sig til den anden alternative forudsætning i punkt 53 i Retningslinjer vedrørende begrebet påvirkning af handelen ([3]) uden udtrykkeligt at afgrænse markedet i henhold til retningslinjernes punkt 55, og ii) beslutningen (i den ændrede affattelse, og for så vidt som den omfatter appellanten) annulleres, idet Kommissionen i beslutningen ikke i overensstemmelse med de herom gældende bestemmelser har redegjort for, at denne praksis mærkbart har påvirket handelen mellem medlemsstater.

— Subsidiært: i) Dommen ophæves, for så vidt som Kommissionen efter Rettens opfattelse hverken ved bedømmelsen af overtrædelsens grovhed eller ved de formildende omstændigheder var forpligtet til at tage hensyn til den omstændighed, at appellanten ikke har deltaget i skriftlige prisaftaler og møder, og ii) beslutningen (i den ændrede affattelse, og for så vidt som den omfatter appellanten) annulleres af samme grunde.

— Subsidiært: i) Dommen ophæves, for så vidt som der deri under påberåbelse af bl.a. en minimumsgrænse på 15 % lægges vægt på en andel på 17 % af de omhandlede omsætninger uden at tage alle 30 relevante omstændigheder i betragtning, og beslutningen (i den ændrede affattelse, og for så vidt som den omfatter appellanten) annulleres af samme grunde.

— Subsidiært: i) Dommen ophæves, for så vidt som det deri fastslås, at appellantens deltagelse i perioden fra den 31. januar 1992 til den 30. oktober 1993 ikke er forældet, ii) beslutningen (i den ændrede affattelse, og for så vidt som den omfatter appellanten) annulleres, for så vidt som appellanten deri pålægges en bøde, der er beregnet på grundlag af deltagelsen mellem den 31. januar 1992 og den 30. oktober 1993, og iii) bøden nedsættes i overensstemmelse hermed.

— Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Gosselin Group NV har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Retten har tilsidesat EU-retten, idet den retligt urigtigt har kvalificeret de faktiske omstændigheder (beskyttede tilbud og kommissioner), som den har fastslået, som prisaftaler og samordnet praksis. Dommen er i det mindste mangelfuldt begrundet i denne forbindelse.

Gosselin Group NV har subsidiært gjort gældende, at Retten:

— ved bedømmelsen af, om den omhandlede praksis har påvirket handelen mellem medlemsstater mærkbart, har tilsidesat princippet om, at Kommissionen skal følge sine egne retningslinjer

— i forbindelse med fastsættelsen af bøden tilsidesatte princippet om, at ansvaret har individuel karakter, samt princippet om, at Kommissionen skal følge sine egne retningslinjer i forbindelse med bedømmelsen af, om der forelå formildende omstændigheder

— ved fastsættelsen af bødens grundbeløb tilsidesatte princippet om, at ansvaret har individuel karakter, samt princippet om, at Kommissionen skal følge sine egne retningslinjer. Det anføres i første del, at Retten med urette har bestemt, at Kommissionen kan påberåbe sig punkt 23 i retningslinjerne for bødeberegning ([4]). I anden del anføres det, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har lagt til grund, at der foreligger en minimumssats på 15 % af omsætningen, som principielt er den laveste udgangsværdi for bøder for alvorlige konkurrencebegrænsninger. Med den tredje del er det gjort gældende, at Retten retligt urigtigt har anslået, at 17 % svarer til, eller svarer næsten til, 15 % og heraf konkluderet, at det er ufornødent at tage alle omstændigheder i betragtning

— har tilsidesat artikel 25 i forordning nr. 1/2003 ([5]), idet den har bestemt, at Gosselin Group NV's deltagelse i den omhandlede praksis i perioden fra den 31. november 1992 til den 30. oktober 1993 ikke er forældet.

([1]) Dom afsagt af Retten (Ottende afdeling) den 16.6.2011, forenede sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Europa-Kommissionen (herefter »dommen)«.

([2]) Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11.3.2008 om en procedure efter [artikel 81 EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.543 — Internationale flyttetjenesteydelser) (herefter »beslutningen«).

([3]) Retningslinjer vedrørende begrebet påvirkning af handelen i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2004 C 101, s. 81).

([4]) Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

([5]) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ (Rumænien) den 22. august 2011 — Corpul Național al Polițiștilor, på vegne af sine medlemmer, der tilhører politikorpset i Alba mod Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Sag C-434/11)

(2011/C 331/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunal Alba

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Corpul Național al Polițiștilor, på vegne af sine medlemmer, der tilhører politikorpset i Alba

Sagsøgte: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17, stk. 1, artikel 20 og artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for den lønnedgang, som den rumænske stat har vedtaget ved lov nr. 118/2010 og lov nr. 285/2010?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. august 2011 — Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer og Maximilian Schüsslbauer mod Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Sag C-436/11)

(2011/C 331/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer og Maximilian Schüsslbauer

Sagsøgt: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Præjudicielt spørgsmål

Har en luftfartspassager ret til et kompensationsbeløb i henhold til forordningen (EF) 261/2004 [1] artikel 7, når afgangen forsinkes i et tidsrum, der ligger under de i forordningens artikel 6, stk. 1, definerede grænser, men ankomsten til det endelige bestemmelsessted sker mindst tre timer efter det planlagte ankomsttidspunkt?

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. august 2011 — Ekkerhard Schauß mod Transportes Aéreos Portugueses SA

(Sag C-437/11)

(2011/C 331/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ekkerhard Schauß

Sagsøgt: Transportes Aéreos Portugueses SA

Præjudicielt spørgsmål

Har en luftfartspassager ret til et kompensationsbeløb i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 [1], når afgangen forsinkes i et tidsrum, der ligger under de i forordningens artikel 6, stk. 1, definerede grænser, men ankomsten til det endelige bestemmelsessted sker mindst tre timer efter det planlagte ankomsttidspunkt?

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Appel iværksat den 26. august 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forenede sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group NV og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Europa-Kommissionen

(Sag C-440/11 P)

(2011/C 331/17)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, S. Noë og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Gosselin Group NV, tidligere Gosselin World Wide Moving NV og Stichting Administratiekantoor Portielje

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves i det omfang beslutning K(2008) 926, som ændret ved beslutning K(2009) 5810, annulleres for så vidt angår Stichting Administratiekantoor Portielje

— Portieljes søgsmål tages ikke til følge

— Portielje tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

I. ***Første anbringende om det personlige anvendelsesområde for artikel 101 TEUF***

Retten har begået et retlig fejl ved fortolkningen af begrebet »virksomhed« og bestemmelserne om bevisbyrdefordeling i forbindelse med ansvar for deltagelse i en overtrædelse af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF). Retten har i den appellerede doms præmis 36–50 koncentreret sig om det forkerte spørgsmål, nemlig om Portielje er en virksomhed. Den burde have prøvet, om Kommissionen i sin beslutning med rette var gået ud fra, at Portielje henhørte under de virksomheder, som havde begået overtrædelsen. På denne problemstilling finder de principper, der er fastslået i dommen i sagen Akzo Nobel m.fl. (sag C-97/08 P) ([1]) ubegrænset anvendelse, herunder blandt formodningen om 100 % deltagelse.

II. ***Andet anbringende om afkræftelse af formodningen om bestemmende indflydelse***

A. ***Første led***

Retten har foretaget en åbenbar urigtig bevisbedømmelse, idet den har fastslået, at den personalemæssige forbindelse mellem Portielje og Gosselin kun udgjorde halvdelen af Portieljes ledelse, i det mindste i det omfang hvor Retten dermed ville antyde, at de omhandlede ledelsesmedlemmer ikke kunne have haft bestemmende indflydelse på Portieljes politik. De omhandlede personer havde i hvert fald tilsammen mere end tilstrækkeligt med stemmer i bestyrelsen til at kunne fastlægge Portieljes politik.

B. ***Andet led***

Retten har under alle omstændigheder begået en retlig fejl ved at fastslå, at Portielje har tilbagevist den i retspraksis udviklede formodning om 100 % deltagelse til trods for den personalemæssige forbindelse, fordi den i det relevante tidsrum ikke traf formelle beslutninger om administration. Rettens opfattelse er ikke i overensstemmelse med den funktionelle karakter af virksomhedsbegrebet og de principper, som er opstillet i dommen i sagen Akzo Nobel m.fl.

C. ***Tredje led***

Retten har også begået en retlig fejl ved at fastslå, at Portielje har tilbagvist formodningen om 100 % deltagelse, fordi der i det relevante tidsrum ikke fandt nogen generalforsamling sted i Gosselin. Rettens opfattelse i dette tilfælde er heller ikke i overensstemmelse med de principper, som er opstillet i dommen i sagen Akzo Nobel m.fl.

([1]) Domstolens dom af 10.9.2009, Sml I, s. 8237.

Appel iværksat den 26. august 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i sag T-210/08, Verhuizingen Coppens NV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-441/11 P)

(2011/C 331/18)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, S. Noë og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Verhuizingen Coppens NV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. juni 2011, sag T-210/08, Verhuizingen Coppens mod Kommissionen, ophæves.

— Annullationssøgsmålet tages ikke til følge eller artikel 1, litra i), i beslutning K(2008) 926 endelig om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38.543) annulleres for så vidt som Verhuizingen Coppens NV gøres ansvarlig for indgåelse af en aftale om provision.

— Bødens størrelse fastsættes til det beløb, som Domstolen anser for passende.

— Verhuizingen Coppens NV tilpligtes at betale omkostningerne ved appelsagen og den del af omkostningerne ved sagen for Retten, som Domstolen anser for passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionens opfattelse har Retten navnlig tilsidesat artikel 263 og 264 TEUF og proportionalitetsprincippet, idet den har fastslået, at Kommissionens beslutning, hvori Coppens bliver holdt ansvarlig for en fortsat overtrædelse, der bestod i det relevante tidsrum på grundlag af en aftale om provisioner og en aftale om proformatilbud, var ugyldig i det hele, med den begrundelse, at det ikke var bevist, at Coppens havde været eller burde have været vidende om provisionsaftalen. Med henblik på en ordentlig retspleje og en effektiv gennemførelse af Unionens konkurrenceregler burde Retten også kun have annulleret den anfægtede beslutning i det omfang, den holder Coppens ansvarlig for aftalen om provisioner. En fuldstændig annullation betyder, at Coppens deltagelse i aftalen om proformatilbud forbliver uden sanktion, hvis Kommissionen ikke vedtager en ny beslutning om denne del af den oprindelige overtrædelse. Dette kan imidlertid lede til en uønskelig fordobling af administrative og retslige procedurer og muligvis endog stride mod princippet bis in idem.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 1. september 2011 — Gunārs Pusts mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-454/11)

(2011/C 331/19)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gunārs Pusts

Sagsøgt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal de EU-retlige forskrifter, der regulerer tilbagebetaling af støtte, fortolkes således, at det kan lægges til grund, at udbetalingen af støtten er uberettiget i tilfælde, hvor støttemodtageren ikke har fulgt den fastsatte procedure for udbetalingen af støtten, men fortsat opfyldte de forpligtelser, som påhvilede ham i forbindelse med støtten?

2) Er retsforskrifter, hvoraf det fremgår, at de forpligtelser, som en støttemodtager har påtaget sig, ikke længere kan anses for opfyldt, alene under henvisning til, at nævnte støttemodtager ikke har indgivet en ansøgning, og støttemodtageren ikke er blevet hørt i denne forbindelse, forenelige med de EU-retlige forskrifter, der regulerer tilbagebetaling af støtte?

3) Er retsforskrifter, hvorefter en støttemodtager — i en situation, hvor det ikke er muligt at foretage en kontrol på stedet (fordi der er forløbet et år), og det derfor konkluderes, at de forpligtelser, som støttemodtageren har påtaget sig, ikke længere opfyldes — skal tilbagebetale hele den støtte, som han allerede har fået udbetalt i den periode, hvor forpligtelserne har været gældende, herunder hvis støtten er blevet tildelt for og udbetalt i en årrække, forenelige med de EU-retlige forskrifter, der regulerer tilbagebetaling af støtte?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Bremen (Tyskland) den 2. september 2011 — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG mod Samskip GmbH

(Sag C-456/11)

(2011/C 331/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG

Sagsøgt: Samskip GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 44/2001 [1] fortolkes således, at begrebet »retsafgørelse« principielt også omfatter sådanne afgørelser, der udelukkende vedrører konstateringen af, at de processuelle betingelser for at antage sagen til realitetsbehandling ikke er opfyldt (såkaldte »Prozessurteile« (afvisningsdomme))?

2) Skal artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at begrebet »retsafgørelse« også omfatter en dom, som afslutter sagens behandling ved den pågældende retsinstans, og med hvilken den internationale kompetence benægtes på grund af en værnetingsaftale?

3) Skal artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 44/2001 ud fra Domstolens retspraksis vedrørende retsvirkningsprincippet (Domstolens dom af 4.2.1988, sag 145/86 [Hoffmann mod Krieg, Sml. s. 645]) fortolkes således, at enhver medlemsstat skal anerkende afgørelser truffet af en ret i en anden medlemsstat om gyldigheden af en værnetingsaftale, som parterne har indgået, når konstateringen af værnetingsaftalens gyldighed ifølge den nationale lovgivning, der gælder for den første ret, har fået retskraft, selv i tilfælde af, at afgørelsen herom er en del af en afvisningsdom?

---

[1] Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă (Rumænien) den 5. september 2011 — Victor Cozman mod Teatrul Municipal Târgoviște

(Sag C-462/11)

(2011/C 331/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Dâmbovița

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Victor Cozman

Sagsøgt: Teatrul Municipal Târgoviște

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fortolkes således, at den lønnedgang på 25 % for ansatte, der aflønnes med offentlige midler, der er gennemført ved artikel 1, stk. 1, i lov nr. 118/2010 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at genskabe økonomisk ligevægt, er forbudt?

2) I bekræftende fald, er retten til løn da en ubetinget ret, som staten ikke kan indskrænke?

Appel iværksat den 14. september 2011 af Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. juni 2011 i sag T-409/09, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved Δικηγόρος N. Korogiannakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens kendelse i sag T-409/09 ophæves.

— Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes i sin helhed.

— Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om sagens realitet.

— Kommissionen tilpligtes at betale appellantens udgifter til advokatbistand og andre sagsomkostninger inklusive de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med førsteinstansbehandlingen, uanset om nærværende appel forkastes, samt appelsagens omkostninger, hvis appellen tages til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede kendelse skal ophæves af følgende grunde:

— Retten begik en retlig fejl ved ikke at anvende procesreglementets artikel 102, stk. 2, hvorefter afstandsfristen på 10 dage kan forlænges i sager vedrørende de europæiske institutioners ansvar uden for kontraktforhold.

— Retten tilsidesatte principperne om ligebehandling og retssikkerhed ved ikke at anvende bestemmelserne i artikel 102, stk. 2.

— Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at forældelsesfristen begyndte at løbe den dag Kommissionen underrettede appellanten om, at hans bud var blevet afvist.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Garkalns« mod Rīgas dome

(Sag C-470/11)

(2011/C 331/23)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Garkalns«

Sagsøgt: Rīgas dome

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og den forpligtelse til gennemsigtighed, som følger heraf, fortolkes således, at anvendelsen i en på et tidligere tidspunkt offentliggjort lov af et ubestemt juridisk begreb som »væsentlig skade for landets interesser og for indbyggernes interesser i det pågældende administrative område«, som i hvert enkelt tilfælde skal præciseres ved hjælp af fortolkningsmæssige retningslinjer, men som samtidig giver mulighed for en vis fleksibilitet i forbindelse med vurderingen af frihedens forringelse, er forenelig med de tilladelige restriktioner, der hindrer den fri udveksling af tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Cido Grupa« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-471/11)

(2011/C 331/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Cido Grupa«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 ([1]) om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse fortolkes således, at såfremt det konstateres, at en erhvervsdrivende ligger inde med en overskudsmængde af et produkt, der kan betegnes som sukker i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 4, stk. 1, er den pågældende forpligtet til at indbetale et beløb til afgiftsmyndighederne, som beregnes på grundlag af mængden af hvidt sukker (kombineret nomenklatur-kode 1701 99 10) svarende til den mængde sukker, der er indeholdt i det produkt, som er konstateret i vedkommendes besiddelse, og ikke på grundlag af mængden af selve det produkt, som er konstateret i dennes besiddelse (f.eks. sukkersirup)?

2) Er det de højeste importafgiftssatser, der anvendes på hvidt sukker, der skal indgå i beregningen af dette beløb, frem for dem, der finder anvendelse på det konkrete produkt, der er konstateret i den erhvervsdrivendes besiddelse?

([1]) EUT L 9, s. 8.

RETTEN

Rettens dom af 27. september 2011 — 3F mod Kommissionen

(Sag T-30/03 RENV) ([1])

(Statsstøtte — skattemæssig støtte ydet af danske myndigheder — søfolk om bord på fartøjer, der er registreret i det danske internationale skibsregister — beslutning fra Kommissionen om ikke at gøre indsigelser — annullationssøgsmål — alvorlige vanskeligheder)

(2011/C 331/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 3F, tidligere Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (København, Danmark) (først ved P. Bentley, QC, og advokat A. Worsøe, derefter ved P. Bentley og advokat P. Torbøl)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og N. Khan, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved V. Pasternak Jørgensen og C. Vang, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 4370 endelig af 13. november 2002 om ikke at gøre indsigelser mod danske fiskale foranstaltninger, der finder anvendelse på søfolk ombord på fartøjer, der er registreret i det danske internationale skibsregister.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *3F, tidligere Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger for Domstolen og Retten.*

3) *Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger for Domstolen og Retten.*

([1]) EUT C 70 af 22.3.2003.

Rettens dom af 27. september 2011 — Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet

(Sag T-199/04) ([1])

(Dumping — import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan — skade — årsagsforbindelse)

(2011/C 331/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karachi, Pakistan) (ved advokat L. Ruessmann, med valgt adresse i Luxembourg (Luxembourg))

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved T. Scharf og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT L 66, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) *Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan annulleres, for så vidt som den vedrører Gul Ahmed Textile Mills Ltd.*

2) *Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Gul Ahmed Textile Mills har afholdt.*

3) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 217 af 28.8.2004.

Rettens dom af 28. september 2011 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-352/05) ([1])

(EUGFL — garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav — frugt og grøntsager — råtobak — fåre- og gedekød — manglende overholdelse af betalingsfrist — proportionalitet — forhøjelse af fast korrektionssats i tilfælde af gentagen misligholdelse)

(2011/C 331/27)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Hellenske Republik (først ved G. Kanellopoulos og S. Charitaki, dernæst ved I. Chalkias og S. Papaïoannou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Tserepa-Lacombe og L. Visaggio, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Korogiannakis)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2005/579/EF af 20. juli 2005 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 199, s. 84), for så vidt som beslutningen udelukker visse udgifter, som Den Hellenske Republik har afholdt i forbindelse med særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav samt på området for frugt og grøntsager, råtobak og fåre- og gedekød.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 296 af 26.11.2005.

Rettens dom af 29. september 2011 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-4/06) ([1])

(Landbrug — tiltrædelsesakten af 2003 — forordning (EF) nr. 1260/2001 — forordning (EF) nr. 1686/2005 — forordning (EF) nr. 1193/2009 — produktionsår 2004/2005 — tillægsafgift — fastsættelse af to koefficienter — kompetence — hjemmel — bemyndigelsesbestemmelse — begrundelsespligt — overholdelse af væsentlige formforskrifter)

(2011/C 331/28)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (først ved J. Pietras, derefter ved E. Ośniecka-Tamecka, T. Nowakowski, M. Dowgielewicz, B. Majczyna og P. Rosiak, og endelig ved B. Majczyna, M. Szpunar og D. Krawczyk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Szmytkowska, C. Cattabriga og F. Erlbacher, derefter ved A. Szmytkowska og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1686/2005 af 14. oktober 2005 om fastsættelse for produktionsåret 2004/05 af produktionsafgifterne samt koefficienten for tillægsafgiften for sukker (EUT L 271, s. 12), som ændret ved artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 (EUT L 321, s. 1).

Konklusion

1) *Artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1686/2005 af 14. oktober 2005 om fastsættelse for produktionsåret 2004/05 af produktionsafgifterne samt koefficienten for tillægsafgiften for sukker, som ændret ved artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 annulleres.*

2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 74 af 25.3.2006.

Rettens dom af 29. september 2011 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-442/07) ([1])

(Statsstøtte — luftfartssektoren — de italienske myndigheders støtteordning til fordel for Alitalia, Air One og Meridiana — passivitetssøgsmål — Kommissionens undladelse af at tage stilling — pligt til at handle)

(2011/C 331/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne E. Vahida og I.-G. Metaxas-Maragkidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Air One SpA (Chieti, Italien) (ved advokaterne M. Merola, C. Satacroce og G. Belotti)

Sagens genstand

Passivitetssøgsmål med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen ulovligt undlod at tage stilling til sagsøgerens klager over dels, at Den Italienske Republik angiveligt har ydet støtte til Alitalia, Air One og Meridiana, dels en angivelig tilsidesættelse af konkurrencereglerne.

Konklusion

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget en afgørelse om overførselen af 100 medarbejdere i Alitalia, som er nævnt i den skrivelse af 16. juni 2006, som Kommissionen har modtaget fra Ryanair Ltd, om den erstatning, der ydes efter terrorangrebene den 11. september, som er nævnt i de skrivelser af 3. november og 13. december 2005, som Kommissionen har modtaget fra Ryanair Ltd, og om nedsættelsen af lufthavnsafgifter i hovedlufthavne, som navnlig Alitalia har modtaget, hvilket er nævnt i skrivelserne af 3. november og 13. december 2005.*

2) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*

3) *Hver part, herunder Air One SpA, bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 37 af 9.2.2008.

Rettens dom af 29. september 2011 — adidas mod KHIM — Patrick Holding (Gengivelse af en sko med to striber)

(Sag T-479/08) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver en sko med to striber på siden — ældre nationalt varemærke, der gengiver en sko med tre striber på siden — relativ registreringshindring — manglende begrundelse for den ældre ret — manglende oversættelse af de væsentligste elementer, der begrunder registreringen af det ældre varemærke — regel 16, stk. 3, regel 17, stk. 2, og regel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2011/C 331/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne V. von Bomhard og A. Renck samt solicitor I. Fowler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Danmark) (ved advokaterne J. Løje og T. Meedom)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. august 2008 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 849/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem adidas AG og Patrick Holding ApS.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *adidas AG betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 6 af 10.1.2009.

Rettens dom af 27. september 2011 — Perusahaan Otomobil Nasional mod KHIM — Proton Motor Fuel Cell (PM PROTON MOTOR)

(Sag T-581/08) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket PM PROTON MOTOR — de ældre nationale, Benelux- og EF-ord- og figurmærker PROTON — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009))

(2011/C 331/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd (Shah Alam, Selangor Darul Ehsan, Malaysia) (ved advokaterne J. Blind, C. Kleiner og S. Ziegler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Proton Motor Fuel Cell GmbH (Puchheim, Tyskland) (ved advokat C. Sedlmeir)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. oktober 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1675/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd og Proton Motor Fuel Cell GmbH.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 69 af 21.3.2009.

Rettens dom af 27. september 2011 — El Jirari Bouzekri mod KHIM — Nike International (NC NICKOL)

(Sag T-207/09) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket NC NICKOL — det ældre EF-figurmærke NIKE — registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94)

(2011/C 331/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mustapha El Jirari Bouzekri (Malaga, Spanien) (ved advokat E. Ragot)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, De Forenede Stater) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. februar 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 554/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Nike International Ltd og Mustapha El Jirari Bouzekri.

Konklusion

1) *Afgørelsen truffet den 25. februar 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 554/2008-2) annulleres.*

2) *Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Mustapha El Jirari Bouzekris omkostninger. Nike International Ltd bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens dom af 29. september 2011 — New Yorker SHK Jeans mod KHIM — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE)

(Sag T-415/09) ([1])

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om FISHBONE som EF-ordmærke — det ældre nationale figurmærke FISHBONE BEACHWEAR — relativ registreringshindring — delvis afslag på registrering — reel brug af det ældre varemærke — hensyntagen til yderligere beviser — begrundelse — bevis for reel brug — risiko for forveksling — artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 2868/95 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1, første afsnit og andet afsnit, litra a), og artikel 42, stk. 2, 3 og 5, i forordning nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009«)

(2011/C 331/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, tidligere New Yorker SHK Jeans GmbH (Kiel, Tyskland) (ved advokaterne V. Spitz, A. Gaul, T. Golda og S. Kirschstein-Freund)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Vallis K. — Vallis A. & Co. OE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Kilimiri, V. von Bomhard, A.W. Renck, og solicitor H.J. O'Neill)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1051/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Vallis K. — Vallis A. & Co. OE og New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 297 af 5.12.2009.

Rettens dom af 29. september 2011 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mod KHIM — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Sag T-107/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket NATURAVIVA — det ældre EF-ordmærke VIVA — relativ registreringshindring — mangel på risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende lighed mellem tegnene)

(2011/C 331/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Natura Cosméticos, SA (Sáo Paulo, Brasilien) (ved advokat C. Bercial Arias)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. november 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1558/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH og Natura Cosméticos, SA

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 134 af 22.5.2010.

Rettens dom af 29. september 2011 — Telefónica O2 Germany mod KHIM — Loopia (LOOPIA)

(Sag T-150/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LOOPIA — de ældre EF-ordmærker LOOP og LOOPY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 331/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Loopia AB (Västerås, Sverige) (ved advokaterne P. Håkon-Schmidt og N. Ringen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. januar 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1812/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG og Loopia AB.

Konklusion

1) *Afgørelse truffet den 12. januar 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1812/2008-1) annulleres.*

2) *Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG afholdte omkostninger.*

3) *Harmoniseringskontoret betaler de af Telefónica O2 Germany afholdte nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontorets Første Appelkammer.*

4) *Loopia AB bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 148 af 5.6.2010.

Rettens dom af 28. september 2011 — Nike International mod KHIM — Deichmann (VICTORY RED)

(Sag T-356/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket VICTORY RED — de ældre internationale og nationale ordmærker Victory — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 331/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, De Forenede Stater) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Deichmann SE (Essen, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. maj 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1309/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Deichmann SE og Nike International Ltd.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Nike International Ltd betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 27. september 2011 — Brighton Collectibles mod KHIM — Felmar (BRIGHTON)

(Sag T-403/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BRIGHTON — de nationale ord- og figurmærker BRIGHTON og andre ældre BRIGHTON-tegn — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 331/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Brighton Collectibles, Inc. (Dover, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat R. Delorey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Felmar (Paris, Frankrig) (ved advokat D. Monégier du Sorbier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. juni 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 408/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Brighton Collectibles, Inc. og Felmar.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Brighton Collectibles, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.*

3) *Felmar bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 328 af 4.12.2010.

Rettens kendelse af 13. september 2011 — CEVA mod Kommissionen

(Sag T-224/09) ([1])

(Annullationssøgsmål — særprogrammet for forskning og teknologisk udvikling inden for »Energi, miljø og varig udvikling« — Protop-projektet — aftale om tilskud — anmodning om tilbagebetaling af forskud udbetalt til gennemførelse af en finansieringsaftale vedrørende forskning — underleverance — rykkerskrivelse — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2011/C 331/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrig) (ved advokat J.-M. Peyrical)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Joris, som befuldmægtiget, bistået af advokat E. Bouttier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens rykkerskrivelse af 6. april 2009, hvorved denne opfordrer sagsøgeren til at tilbagebetale de forskud, der er udbetalt til sagsøgeren til gennemførelse af en aftale om tilskud indgået med henblik på et projekt inden for rammerne af særprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration benævnt »Energi, miljø og varig udvikling«.

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 205 af 29.8.2009.

Rettens kendelse af 14. september 2011 — Regione Puglia mod Kommissionen

(Sag T-84/10) ([1])

(Annullationssøgsmål — EFRU — afgørelse om nedsættelse af en finansiel støtte — regional enhed — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2011/C 331/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione Puglia (Bari, Italien) (ved advokaterne F. Brunelli og A. Aloia)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Cattabriga og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2009) 10350 af 22. december 2009 om nedsættelse af den støtte, som oprindeligt var tildelt fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2349 af 8. august 2000 til det operative program POR Puglia, Mål 1, (2000-2006).

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *Regione Puglia bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, inklusive de omkostninger, som er afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

([1]) EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 14. september 2011 — Regione Puglia mod Kommissionen

(Sag T-223/10) ([1])

(EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — tilbagekaldelse af den anfægtede debetnota — bortfald af tvistens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)

(2011/C 331/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione Puglia (Bari, Italien) (ved advokaterne F. Brunelli og A. Aloia)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Prete og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af debetnota nr. 3241001630 af 26. februar 2010 i forbindelse med Kommissionens afgørelse K(2009) 10350 af 22. december vedrørende nedsættelse af den støtte, som oprindeligt var tildelt fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2349 af 8. august 2000, til det operative program POR Puglia, Mål 1, (2000-2006).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Hver part bærer sine egne omkostninger i denne sag, og Regione Puglia betaler omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

([1]) EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens kendelse af 14. september 2011 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-239/10) ([1])

(EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — tilbagekaldelse af den anfægtede debetnota — bortfald af sagens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)

(2011/C 331/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Prete og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af debetnota nr. 3241001630 af 26. februar 2010 i forbindelse med Kommissionens afgørelse K(2009) 10350 af 22. december 2009 vedrørende nedsættelse af den støtte, som oprindeligt var tildelt fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2349 af 8. august 2000, til det operative program POR Puglia, Mål 1, (2000-2006).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 195 af 17.7.2010.

Rettens kendelse af 13. september 2011 — ara mod KHIM — Allrounder (A)

(Sag T-397/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — manglende overholdelse af fristen for indgivelse af begrundelserne for klagen for appelkammeret — appelkammerets afgørelse om afslag på en begæring om restitutio in integrum — sagen åbenbart ugrundet)

(2011/C 331/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ara AG (Langenfeld, Tyskland) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Allrounder SARL (Sarrebourg, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juni 2010 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1543/2009-1) vedrørende den begæring om restitutio in integrum, som sagsøgeren havde indgivet.

Konklusion

1) *Sagen afvises som åbenbart ugrundet.*

2) *ara AG betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens kendelse af 9. september 2011 — Biodes mod KHIM — Manasul Internacional (BIESUL)

(Sag T-597/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af appelkammerets afgørelse — tvistens genstand bortfaldet — ufornødent at træffe afgørelse)

(2011/C 331/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Biodes, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Manasul Internacional, SL

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1519/2009-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Manasul Internacional, SL og Biodes, SL.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 80 af 12.3.2011.

Rettens kendelse af 9. september 2011 — Biodes mod KHIM — Manasul Internacional (LINEASUL)

(Sag T-598/10) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af Appelkammerets afgørelse — bortfald af sagens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)

(2011/C 331/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Biodes, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Manasul Internacional, SL (Ponferrada, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1520/2009-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Manasul Internacional, SL og Biodes, SL.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i nærværende sag.*

2) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 80 af 12.3.2011.

Sag anlagt den 23. juni 2011 — Bulgarien mod Kommissionen

(Sag T-335/11)

(2011/C 331/45)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Bulgarien (ved Tsvetko Ivanov og Elina Petranova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under K(2011) 2517)

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under K(2011) 2517 ([1])) annulleres for så vidt som den vedrører Bulgarien, eller

— Berigtigelsen på 10 % i forhold til udgifter afholdt i henhold til den generelle arealbetalingsordning for landbrugsudgifter for Den Europæiske Garantifond for Landbruget og berigtigelsen på 10 % inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, punkt 2 (»forbedring af miljøet og landdistrikterne«) programmet for udvikling af landdistrikterne, nedsættes til 5 %.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1) **Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005** ([2])

For det første har Republikken Bulgarien anført, at Kommissionen ikke har bevist, at den har tilsidesat unionsbestemmelser. I den anfægtede afgørelse har Kommissionen foreslået en berigtigelse på 10 % i forhold til udgifter, der er afholdt i henhold til den generelle arealbetalingsordning, og udgifter afholdt under punkt 2 (»forbedring af miljøet og landdistrikterne«) i programmet for udvikling af landdistrikterne på grund af mangler ved LPIS-GIS's funktionsmåde, som er kommet til udtryk i en manglende evne til at gennemføre centrale kontroller, hvilket påviser alvorlige mangler ved kontrolsystemet, der endvidere har medført en stor risiko for at fonden lider væsentlige tab. Der foreslås desuden en berigtigelse på 5 % for udbetaling af direkte betalinger på grund af denne mangel i LPIS-GIS's funktionsmåde. Sagsøgeren har fremlagt en række fakta og oplysninger om den gennemførte statslige modkontrol og kontrol på stedet og som efter dens opfattelse modbeviser Kommissionens redegørelse.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved udmålingen af de beløb, der udelukkes fra finansieringen, ikke har bedømt naturen og alvorligheden af tilsidesættelsen af disse bestemmelser rigtigt. I denne sammenhæng har sagsøgeren gjort gældende, at de centrale kontroller sågar var blevet gennemført mere fuldstændigt og i større omfang end, det der er krævet efter de gældende retsforskrifter, og at Kommissionens konklusion, at en sådan kontrol manglede, ikke afspejler den faktiske tilstand af kontrolsystemerne i Republikken Bulgarien.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at faren for, at EU-budgettet lider skade, ikke er blevet rigtigt bedømt. Den er af den opfattelse, at Kommissionen har begået en fejl i forbindelse med de finansielle følger af en tilsidesættelse af EU-forskrifterne og har i den forbindelse påberåbt sig forligsorganets endelige rapport i sag 10/BG/442, hvori der udtrykkeligt henvises til, at de bulgarske myndigheder har udført en kontrol på stedet af permanente græsarealer på 100 %.

2) **Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet**

Sagsøgeren er af den opfattelse, at den finansielle berigtigelse skal stå i forhold til de fastslåede uregelmæssigheder og risikoen for EU-budgettet i henhold til artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 og de af Retten opstillede betingelser, om at berigtigelsens størrelse entydigt skal knyttes til Unionens sandsynlige tab. Den i det foreliggende tilfælde fastsatte berigtigelse går ud over, hvad der er egnet og nødvendigt for at opnå formålet med proceduren for regnskabsafslutning, hvorfor den bør nedsættes.

3) **Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om retssikkerhed**

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om retssikkerhed, da den ikke har overholdt de retningslinier, som den selv har opstillet i dokument nr. VI/5330/97 ([3]). Da de bulgarske myndigheder har gennemført centrale kontroller, burde Kommissionen på grundlag af disse dokumenter have fastsat berigtigelsen af udgifter afholdt i henhold til den generelle arealbetalingsordning og udgifterne afholdt under punkt 2 (»forbedring af miljøet og landdistrikterne«) i programmet for udvikling af landdistrikterne til 5 % i stedet for 10 %.

Desuden forudser de bestemmelser, som Kommissionen påberåber sig for at opstille tre regler, som den påstår at Republikken Bulgarien ikke har opfyldt, visse forpligtelser for medlemsstaterne, som ikke svarer til de regler, der er anført i den formelle meddelelse. To ud af de tre nævnte regler er ifølge sagsøgeren ikke blot ikke udtrykkeligt nævnt i den gældende forordning, men der er desuden heller ingen klare vurderingskriterier for deres anvendelse. For så vidt angår den tredje regel er der ingen klare vurderingskriterier for dens anvendelse. Republikken Bulgarien har gjort gældende, at den har opfyldt betingelserne i artikel 26 i forordning nr. 796/2007 ([4]).

4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF

Med den anfægtede afgørelse er Republikken Bulgariens udgifter for et beløb på 24 543 106,87 EUR blevet udelukket fra EU-finansiering. Republikken Bulgarien har, henset til de negative følger af den trufne afgørelse for landet, en stærk interesse i at få en ordentlig begrundet begrundelse fra Kommissionen om grundlaget for fastsættelsen af den finansielle berigtigelse. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen ikke tilstrækkeligt klart og tydeligt har fremlagt begrundelsen for fastsættelsen af berigtigelsen og dermed i den anfægtede afgørelse ikke har opfyldt sin begrundelsespligt i forhold til Republikken Bulgarien.

([1]) EUT L 102, s. 33

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

([3]) Retningslinjer om beregningen af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om afslutning af regnskaberne for EUGFL, Garantisektionen.

([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

Sag anlagt den 19. august 2011 — Scandic Distilleries mod KHIM — Bürgerbräu, August Röhm & Söhne (BÜRGER)

(Sag T-460/11)

(2011/C 331/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Scandic Distilleries SA (Bihor, Rumænien) (ved advokat Á. László)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bürgerbräu, August Röhm & Söhne KG (Bad Reichenhall, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. maj 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1962/2010-2) ændres og der foretages registrering af EF-varemærkeansøgningen med hensyn til alle de omhandlede varer og tjenesteydelser.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Scandic Distilleries SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BÜRGER ORIGINAL PREMIUM PILS TRADITIONAL BREWED QUALITY REGISTERED TRADEMARK SIEBENBURGEN«, for varer og tjenesteydelser i klasse 32 og 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 8359663

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bürgerbräu, August Röhm & Söhne KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 1234061 af ordmærket »Bürgerbräu«, for varer og tjenesteydelser i klasse 21, 32 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fastslog, at der var risiko for forveksling

---

Sag anlagt den 23. august 2011 — Ellinika Nafpigeia og 2. Hoern Beteilingungs Gesellschaft mit beschränkter Haftung mod Kommissionen

(Sag T-466/11)

(2011/C 331/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: 1) Ellinika Nafpigeia SA (Hellenic Shipyards, Skaramanka, Grækenland) og 2) 2. Hoern Beteilingungs GmbH (Kiel, Tyskland) (ved advokaterne K. Chrysogonos og A. Mitsis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse K(2010) 8274 endelig af 1. december 2010 vedrørende statsstøtte C 16/2004 (ex NN 29/2004, CP 71/2002 og CP 133/2005), som udgør en foranstaltning til gennemførelse af beslutning K(2008) 3118 af 2. juli 2008 (EUT 2009 L 225, s. 104) vedrørende tilbagesøgning af statsstøtte (tilbagesøgningsbeslutningen), således som den er blevet forklaret, specificeret og detaljeret i sagsakterne og i øvrige dokumenter i sagen, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Subsidiært, Kommissionens afgørelse K(2010) 8274 endelig af 1. december 2010 fortolkes på bindende måde *erga omnes* og især over for Kommissionen således som suppleret af sagsakterne og øvrige dokumenter i sagen og som nærmere defineret i stævningen, og på en måde som er forenelig med tilbagesøgningsbeslutningens artikel 17, som den anfægtede afgørelse baserer sig på, med artikel 346 TEUF, som er hjemlen for den anfægtede afgørelse, med princippet om retssikkerhed og med retten til etableringsfrihed, fri udveksling af tjenesteydelser, fri erhvervsudøvelse samt ejendomsretten, hvilke principper er blevet tilsidesat ved den aktuelle fortolkning og anvendelse af den anfægtede afgørelse fra Kommissionen og de græske myndigheders side.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

Med det første annullationsanbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat tilbagesøgningsbeslutningens artikel 17, idet den anfægtede afgørelse indvirker på de militære aktiviteter for selskabet Ellinika Nafpigeia SA (herefter »ENAE«) for så vidt som den pålægger ENAE at afhænde samtlige sine aktiver, som ikke for nuværende er absolut nødvendige, men som dog er relativt eller delvist nødvendige, eller som kan blive absolut nødvendige i fremtiden for ENAE's militære aktiviteter.

Med det andet annullationsanbringende har sagsøgerne anført, at den anfægtede afgørelse er blevet fejlagtigt fortolket — på grundlag af en fejlagtig anvendelse af artikel 346 TEUF — således, at ENAE's militære aktiviteter udelukkende skulle bestå i det græske søværns løbende ordrer, men ikke af nogen af de ikke-kommercielle aktiviteter såsom de fremtidige ordrer fra søværnet eller hæren i Grækenland eller i udlandet eller en hvilken som helst anden produktions-, forsynings- eller reparationsvirksomhed for forsvaret.

Med det tredje annullationsanbringende har sagsøgerne påpeget, at den anfægtede afgørelse, som tilsidesætter princippet om retssikkerhed, i vidt omfang er uklar med hensyn til dens anvendelsesområde, både personelt, tids- og indholdsmæssigt, mens den parallelt hermed overlader de retshåndhævende myndigheder et vidt skøn i forbindelse med dens anvendelse, således at den fortolkes derhen, at den pålægger forpligtelser og forbud, som ikke er hjemlet i tilbagesøgningsbeslutningen, som pålægges personer, der ikke er berørte, og som er upræcise og uanvendelige eller går ud over, hvad der er rimeligt for at sikre beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Endvidere har sagsøgerne anført, at den anfægtede afgørelse er delvis umulig at gennemføre, da den tilsidesætter princippet om retssikkerhed, idet den pålægger foranstaltninger, som de facto/de jure ikke kan gennemføres helt eller delvis, ligesom den seks måneders frist, der var sat for dens anvendelse, fra starten af var umulig at overholde og urealistisk.

Med det fjerde annullationsanbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse pålægger ENAE og dets aktionærer forpligtelser og forbud på en måde, som krænker deres grundlæggende rettigheder til fri etableringsret, fri udveksling af tjenesteydelser, fri erhvervsudøvelse samt til ejendomsretten, og delvist uden hjemmel hertil, og under alle omstændigheder går ud over, hvad der er nødvendigt for at forfølge formålet med tilbagesøgningen.

Sag anlagt den 5. september 2011 — Sepro Europe mod Kommissionen

(Sag T-483/11)

(2011/C 331/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sepro Europe Ltd (Harrogate, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

— Kommissionens afgørelse 2001/328/EU ([1]) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1) Første anbringende om, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn, eftersom den begik en retlig fejl derved at den begrundede Kommissionens afgørelse 2001/328/EU med påståede betænkeligheder vedrørende (i) eksponering af arbejdere og (ii) miljøeksponering.

2) Andet anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte princippet om en retfærdig rettergang og retten til et forsvar samt princippet om god forvaltningsskik, eftersom den med urette tog hensyn til den påståede betænkelighed med hensyn til isomerforholdet, som først blev identificeret som en kritisk betænkelighed i forbindelse med den fornyede forelæggelse og på et meget sent tidspunkt i sagen. Sagsøgeren fik følgelig ikke mulighed for at tage stilling til spørgsmålet. Desuden undlod Kommissionen at tage hensyn til sagsøgerens ændringsforslag.

3) Tredje anbringende om, at Kommissionens afgørelse 2011/328/EU er ulovlig, da den er uforholdsmæssig. Selv hvis det blev accepteret, at der er betænkeligheder, som fortjener større opmærksomhed, er den omhandlede foranstaltning uforholdsmæssig ved den måde, hvorpå den behandler de påståede betænkeligheder vedrørende eksponeringen af arbejdere og miljø.

4) Fjerde anbringende om, at Kommissionens afgørelse 2001/328/EU er ulovlig, fordi den er utilstrækkeligt begrundet, idet Kommissionen undlod at fremlægge nogen beviser eller årsager for at begrunde, at den ikke var enig i sagsøgerens ændringsforslag, og således påvirkede beregningen af den forventede eksponering af arbejdere, og brugen af højteknologiske væksthuse.

([1]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 1.6.2011 om afvisning af at optage flurprimidol i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF (meddelt under nummer K(2011) 3733), EUT L 153, s. 192.

Sag anlagt den 12. september 2011 — Akzo Nobel og Akcros Chemicals mod Kommissionen

(Sag T-485/11)

(2011/C 331/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene) og Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse af 30. november 2011 om ændring af beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (nu artikel 101 TEUF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — varmestabilisatorer) annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

— Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt i henhold til artikel 1, stk. 2, 4, 19 og 21, i Kommissionens afgørelse af 30. juni 2011.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen fejlagtigt pålagde sagsøgerne og selskaberne i Elementis-koncernen solidarisk ansvar og anvendte begrebet om solidarisk ansvar forkert, da den konstaterede, at sagsøgerne var ansvarlige for den andel af bøden, der var pålagt de selskaber, der tilhørte Elementis-koncernen.

2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt ændrede beslutningen af 2009 til skade for sagsøgerne (mens søgsmålet om annullation af beslutningen af 2009 fortsat verserede) i strid med principperne om retssikkerhed og den berettigede forventning.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt ændrede beslutningen af 2009 uden at vedtage en ny supplerende klagepunktsmeddelelse og dermed tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar og navnlig retten til kontradiktion.

Sag anlagt den 9. september 2011 — Sarc mod Kommissionen

(Sag T-488/11)

(2011/C 331/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV (Bussum, Nederlandene) (ved advokat H. Speyart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen afgørelse K(2011) 642 endelig af 10. maj 2011 vedrørende statsstøtte NN 68/2010, der fastslår, at den tildelte støtte ikke udgør statsstøtte, annulleres, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1) Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen i strid med dens forpligtelser har undladt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

2) Med det andet anbringende gøres det dernæst gældende, at Kommissionen ikke havde inddraget SARC i sin indledende vurdering i tilstrækkelig grad.

3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen anvendte artikel 107, stk. 1, TEUF urigtigt.

4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen i strid med dens forpligtelser har undladt at pålægge de nederlandske myndigheder at fremlægge en vurdering eller at bestille en uafhængig vurdering.

5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke har begrundet sin afgørelse i tilstrækkelig grad.

Sag anlagt den 15. september 2011 — Bena Properties mod Rådet

(Sag T-490/11)

(2011/C 331/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bena Properties Co. SA (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og de efterfølgende gennemførelsesafgørelser 2011/302/FUSP af 23. maj 2011 og 2011/367/FUSP af 23. juni 2011 annulleres, for så vidt som de opfører sagsøgerens navn på listen over personer og enheder, der er omfattet af artikel 3 og 4 i afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011.

— Såvel Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien som den efterfølgende gennemførelsesforordning (EU) nr. 504/2011 af 23. maj 2011 med berigtigelse (berigtigende forordning til gennemførelsesforordning (EU) nr. 504/2011 offentliggjort den 24.6.2011) annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der er fremsat i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([1]).

([1]) EUT C 290 af 1.10.2011, s. 14.

Appel iværksat den 19. september 2011 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. juni 2011 i sag F-14/10, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-491/11 P)

(2011/C 331/52)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud og uden undtagelser.

— Principalt: Appellanten gives fuldt ud og uden undtagelser medhold i påstandene i søgsmålet for førsteinstansen.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellanten alle omkostninger, gebyrer og honorarer, som han har afholdt i sagen indtil nu.

— Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en anden sammensætning med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. juni 2011, hvorved Personaleretten frifandt Kommissionen, idet den fandt, at søgsmålet med påstand om, at det blev fastslået, at Kommissionen blev pålagt at betale appellanten erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som appellanten har lidt som følge af den uforholdsmæssige lange sagsbehandlingstid i forbindelse med proceduren vedrørende anerkendelse af en vedvarende, delvis invaliditet, var åbenbart ugrundet.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1) Det første anbringende vedrører en fejlagtig retsanvendelse og en manglende begrundelse samt en tilsidesættelse af pligten til at foretage en passende sagsoplysning, idet det konstant og under alle omstændigheder uden videre blev udelukket, at en af Den Europæiske Unions institutioner kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold for tilsidesættelse af den forpligtelse, den har til at begrunde alle dens beslutninger, og idet appellantens anbringender blev forkastet som grundløse.

2) Det andet anbringende vedrører en fejlagtig, forkert og ulogisk fortolkning og anvendelse af begrundelsespligten.

3) Det tredje anbringende vedrører en fuldstændig mangel på begrundelse, en utilstrækkelig sagsoplysning og en procedurefejl, eftersom det ikke blev fastslået, at sagsøgtes svarskrift var indgivet for sent, og derfor skulle afvises.

4) Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 44 i Personalerettens procesreglement og tilsidesættelse af appellantens ret til kontradiktion og ret til forsvar.

5) Det femte anbringende vedrører en fejlagtig, forkert og ulogisk fortolkning samt anvendelse af artikel 94 i Personalerettens procesreglement.

Sag anlagt den 16. september 2011 — Missir Mamachi di Lusingano m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-494/11)

(2011/C 331/53)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgien), Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin (Bruxelles, Belgien), Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Shangai, Kina), Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano (Bruxelles, Belgien) og (boet efter) Alessandro Missir Mamachi di Lusignano (Rabat, Marokko) (ved advokaterne F. Di Gianni, R. Antonimi og G. Coppo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at:

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt som følge af mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano og dennes ægtefælle Ariane Lagasse de Locht

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de renter og morarenter, der er forfaldet i mellemtiden.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den første påstand har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der med urette er lidt af sagsøgerne som følge af mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, der på daværende tidspunkt var tjenestemand i Kommissionen, og på dennes ægtefælle Ariane Lagasse de Locht. Sagsøgerne har herved påberåbt sig Unionens ansvar uden for kontraktforhold, idet Kommissionen på ansvarspådragende vis undlod at sikre sig, at den lejlighed, der var stillet til rådighed for den myrdede tjenestemand og dennes hustru, var udstyret med de passende og effektive sikkerhedsforanstaltninger, der var egnet til at garantere deres sikkerhed. Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne henvist til deres påstande i Personalerettens dom af 12. maj 2011, i sag F-50/09.

Subsidiært gør sagsøgerne, henset til de ekstraordinære omstændigheder i denne sag, gældende, at Kommissionen er ansvarlig for den skade, der er forvoldt ved lovlige handlinger.

Rettens kendelse af 14. september 2011 — Condé mod Rådet

(Sag T-210/10) ([1])

(2011/C 331/54)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

([1]) EUT C 234 af 28.8.2010.

Rettens kendelse af 14. september 2011 — Camara mod Rådet

(Sag T-295/10) ([1])

(2011/C 331/55)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

([1]) EUT C 234 af 28.8.2010.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C … A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA